Magiczny Kraków

10. rocznica śmierci Janiny Paradowskiej

2026-07-09

10 lat temu zmarła jedna z najważniejszych postaci polskiego dziennikarstwa politycznego – Janina Paradowska. Dziennikarka przez lata była związana z tygodnikiem „Polityka” i Radiem TOK FM. Z tej okazji na jej grobie w Alei Zasłużonych na Cmentarzu Rakowickim zapłonął znicz od władz miasta Krakowa.

Janina Paradowska urodziła się 2 maja 1942 r. w Krakowie. Mieszkała na ulicy Garbarskiej, na Piasku, z którym to miejscem pozostała związana na długie lata. W domu rodzinnym bywali aktorzy krakowskich scen, powstawały scenariusze spektakli Piwnicy Pod Baranami. W tej atmosferze kiełkowały jej marzenia o karierze aktorskiej, które miały się spełnić wiele lat później, gdy redaktor Paradowska była już nazywana Pierwszą Damą Polskiego Dziennikarstwa.

Skończyła polonistykę na Uniwersytecie Jagiellońskim oraz dziennikarstwo na Uniwersytecie Warszawskim. Podczas studiów i bezpośrednio po nich pracowała w Klubie Pod Jaszczurami. Jej pierwszą redakcją był „Kurier Polski”. W 1980 r. związała się z NSZZ Solidarność i została przewodniczącą struktur Związku w wydawnictwie „Epoka”. Następnie była kierownikiem działu politycznego w „Życiu Warszawy”. Relacjonowała także obrady Okrągłego Stołu. Od 1991 r. została publicystką tygodnika „Polityka”.

Bardzo ważnym polem działalności dziennikarskiej Janiny Paradowskiej były radio i telewizja. W latach 1993-1994 prowadziła w TVP program „Godzina szczerości”. Od 1993 r. związała się jako publicystka z radiem TOK FM, z którym współpracowała do końca życia. W 2007 r. zaczęła prowadzić autorski program w Superstacji – „Puszka Paradowskiej” oraz „Rozmowę dnia”. Zainicjowała znaczące dla życia społeczno-politycznego projekty – Salon „Polityki” i coroczny Ranking Posłów na łamach „Polityki”.

Dziennikarski kunszt, bezkompromisowość, wyczucie, niezwykła trafność politycznych diagnoz oraz uczciwość zyskały jej reputację i pozycję osoby, ze zdaniem której liczyli się przedstawiciele wszystkich znaczących obozów politycznych.

Była laureatką licznych nagród: Nagrody im. Adolfa Bocheńskiego, Nagrody Wieczystej Fundacji im. Ksawerego i Mieczysława Pruszyńskich, Nagrody im. Andrzeja Urbańczyka. Posiadała Złotą Akredytacją do Sejmu jako najlepsza dziennikarka prasy ogólnopolskiej. Wyróżniona została także doroczną nagrodą Grand Press oraz Nagrodą Kisiela.

Z nagrodą Grand Press wiąże się wspomniane marzenie o aktorstwie. Kapituła Nagrody, wiedząc o niespełnionej pasji Laureatki, stworzyła jej możliwość zagrania roli pani Frencham w farsie Raya Cooneya i Johna Chapmana „Nie teraz kochanie” na deskach teatru Kwadrat w Warszawie.

Kształciła studentów na Uniwersytecie Jagiellońskim i w Collegium Civitas.

Była autorką wywiadu rzeki z prof. Mikołajem Kozakiewiczem „Byłem marszałkiem kontraktowego” oraz książki „A chciałam być aktorką...”.

Realizując swoją wielką pasję czytelniczą była Przewodniczącą kapituły Nagrody Wielkiego Kalibru na najlepszą polską powieść kryminalną lub sensacyjną. Do dziś, Kapituła oraz Fundacja „Świat ma Sens” przyznaje Nagrodę Specjalną im. Janiny Paradowskiej.

Fundacja im. Janiny Paradowskiej i jej męża Jerzego Zimowskiego przyznaje corocznie specjalną nagrodę osobom, które w swoim życiu publicznym kierują się przyzwoitością, odpowiedzialnością, odwagą obywatelską, a także wrażliwością na losy innych i wiernością swoim przekonaniom. Są to wartości, które dla Janiny Paradowskiej były podstawowym drogowskazem i fundamentem jej dziennikarstwa.

Janina Paradowska zmarła 29 czerwca 2016 r. w Warszawie. Została pochowana 2 lipca 2016 r. na Cmentarzu Rakowickim w Krakowie.

Miasto pamięta o kolejnych rocznicach jej odejścia, a najbardziej widocznym symbolem tej pamięci stał się skwer przy ulicy Łobzowskiej, któremu Rada Miasta Krakowa nadała jej imię w 2021 roku.